

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های پیاده سازی سیستم حمل و نقل تراموای بدون ریلی از طریق مشارکت بخش خصوصی و عمومی (مطالعه موردی: شهر بولاوایو)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت بحران، آمایش سرزمین و توسعه پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پژمان صالحی - دکترای مدیریت و مدرس دانشگاه

علیرضا طاهری زاده - کارشناسی ارشد مهندسی عمران سازه و مدیر علمی پژوهشی سازمان بسیج شهرداری تهران

مریم عباسی - کارشناسی ارشد عمران سازه و کارشناس اداره کل هماهنگی امور مناطق معاونت فنی عمرانی شهرداری تهران

خلاصه مقاله:

در یک مطالعه میدانی چنین به نظر می رسد که لازم بود شهر بولاوایو زیرساخت های قدیمی و فرسوده خود را مرمت و بازسازی نماید و در نتیجه فعالیت های اقتصادی خود را در مسیر رشد و توسعه مدنی به جریان بیندازد. یک مکانیسم خوب برای تامین مالی هزینه های این مرمت و بازآفرینی به عنوان مشارکت عمومی_خصوصی توانست اجرای تراموای بدون ریل بر مسیرهای شهری خود را فعال و پیاده سازی نماید. شیوه ای که در آن تحرک و پویایی شهری، از طریق ایجاد یک سیستم جدید و بهره مند از انرژی های پاک و مخصوصا انرژی های خورشیدی و علاوه بر آن این شهر بتواند چندین مزیت مهم اقتصادی و اجتماعی جانبی را به ارمغان آورد. بررسی مقاصد مدیریت شهری بولاوایو برای نیل به اهداف و جهش های آینده در قرن ۲۱، به طور خاص این مهم را ثابت می نماید. بنابراین در تحقیق حاضر، یک الگوی مفهومی ویژه با عنوان مدل PPP سه وجهی (TMPM) که توسط مدیریت شهری بولاوایو طراحی و پیاده سازی گردیده است که اجرای پروژه تراموای بدون ریل در شهر بولاوایو را مقدور نمود. مدل TMPM، از سه لایه تشکیل شده است که در آن به تبیین نقش کنشگران اصلی و ایفاکنندگان وظایف کلیدی در مدیریت حمل و نقل شهری پرداخته شده است. در این مدل هر جزء برای تبیین ساختار و معماری آرایش و چیدمان PPP به صورت مجزا و مستقل تدقیق شده است. شورای شهر بولاوایو، لایه نخست این مدل را تشکیل می دهد که مسئول ساخت مسیر و ریل در این راستا بر عهده اوست و هدایت و رهبری فعالیت را به عهده می تواند بر عهده داشته باشد. توسعه دهندگان پروژه و روش های تملک اراضی و دارایی های موردنیاز و واقعی لایه دوم را تشکیل خواهند داد که مسئولیت ساخت و ایجاد بخش های ایستگاهی، و به ویژه ایجاد یک مکان مناسب برای عبور و راه حرکتی قطار را مبتنی بر استفاده حداکثری از انرژی خورشیدی میسر می نماید. کنسرسیوم پیاده سازی و توسعه تراموای بدون ریل و غنی نمودن آژانس های حمل و نقل عمومی در شهر بولاوایو، لایه سوم این مدل را تشکیل می دهد که ترامواها را برای بهره برداری تولید و راه اندازی می نماید. تقسیم این پروژه به سه لایه اصلی، امکانی را به وجود می آورد که در آن توسعه سیستم حمل و نقل را به سریعترین شکل ممکن میسر ساخته و در نتیجه ریسک های مرتبط با آن را برای سرمایه گذاری و نیل به بازده نرخ بازگشت سرمایه ی مطلوب از طریق توسعه و گسترش مطلوب این سامانه؛ در میان سرمایه گذاران و نیز تعدادی از کنشگران پروژه به صورت جذاب فراهم نمود. از سوی دیگر سرمایه هایی که به صورت نهفته در اقلیم شهر وجود دارد و نیز شرایط آب و هوایی خاص این شهر می تواند به عنوان پیشران موثر در این زمینه برای توسعه شهری موردتوجه برنامه ریزان قرار گیرد. این مدل در نهایت می تواند برای شهرهای در حال توسعه دیگر نیز، قابل اجرا و تعمیم باشد.

کلمات کلیدی:

حملونقل عمومی، تراموای بدون ریل، حمل و نقل ریلی سبک شهری، نظام مشارکت عمومی_خصوصی، مدل PPP سه وجهی، ارزیابی قابلیت و توانایی سرمایه گذاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428139>

